

## MAGNUS ÅKERBLOM 1902–1972

mitt allra första minne är att min morfar  
för jag bodde hos min mormor och morfar då  
att jag sparkade av mig täcket för jag var varm  
och min morfar stoppade om mig  
och jag sparkade av mig igen  
och han stoppade om mig igen  
och jag var så arg på honom  
och jag kunde inte förklara  
för detta var innan jag kunde prata  
det var en låda på hjul under min mormors säng  
på kvällen drog de ut lådan och bäddade åt mig  
detta var i Nässjö  
jag vill tatuera Nässjö på min arm  
det är 2022 och det är nästan storm

## SÖDERVÄRN

vid Södervärn bär en liten pojke på en chipspåse,  
mellan honom och hans pappa blåser en plastpåse  
den är gjord av papper,  
en man bär en högtalare på ryggen,  
tanten pratar kinesiska och spottar på en stolpe,  
stolpen är gjord av något kladdigt hårt  
sammanpressat,  
livet är fullt av elskåp,  
är det någon som vill ha ett hallon är det någon  
här som vill dö,  
detta är den första dikten jag skrivit på många år,  
väntar på bussen och kommer plötsligt att tänka  
på Arlov, trots allt ändå Arlov i mitt hjärta, höghusen  
Grönvägen Klövervägen och Palle och vad hette hon och där  
på andra sidan järnvägen och sedan vägen tillbaka till Åkarp,  
Dalslundsvägens orange radhus men innan dess  
Harakärsvägens tvåvånings loftgångshus byggda 73, 72, 71,  
fotbollsplanen  
pulkabacken  
och gräset mellan husen  
trettio år senare när jag var i en depression bad jag  
Coco köra mig tillbaka dit jag måste hitta något, visste inte  
vad,  
jag ville bara se något,  
det var på kvällen  
det var så mörkt i mitt huvud den gången, jag

skäms för det nu, jag var så svår  
vi passerade skogsdungen där jag en gång sprang med min  
kusin han var på besök från Södertälje han är död nu  
vi åkte in på en parkering

## KRISTIAN

prästen läste en dikt av dig,  
något om ett vansinne som liknar lycka,  
jag hade något som bultade i tinningarna,  
jag kunde inte hålla foten stilla i kyrkbänken,  
jag viskade fitta till Lina Sandells äckliga psalmer, –  
kastanjerna blommar nu över dig,  
kistan sänks ner i mörka jorden,  
alla tatueringarna ner i lysande jorden,  
kastanjerna blommar över dig,  
din syster säger att hon minns dig på BB, hon kom  
dit när du var nyfödd,  
jag är så ledsen och så arg på dig och så arg på  
mig själv jag borde varit bättre jag borde sträckt ut handen,  
jag ska bränna något till ditt minne,  
jag tänker att du är någonstans nu, med en valp i  
famnen,  
du jävla clown, min vän

## DET BLEV HACKIGT MEN KÄRLEK

Skabbiga bussen

från kistan.

På bussen ramlar en kvinna omkull, hon

får hjälp upp

jag minns ditt första bröllop, bruden föll omkull

i lång brun klänning vid altaret. klappar din kista och

vid graven

tittar ner i gropen och säger till dig: du ska vara stolt över

din son.

I morse vaknade i

husbilen i hamnen i Karlskrona

tidigt i dimman i hamnen

mellan vattnet och en uttjänt betongbro upplyft på land

och bakom betongen en övergiven industritomt taggtråd

staket

jag går med hundarna bort till spökskeppet stort vitt tomt

smutsigt vitt

hälften av fönsterna igenbommade med brädor

de andra med trasiga gardiner

livbåtarna är kvar

hänger i luften

jag kom hem till Malmö

duscha klippa naglarna

lite parfym vit skjorta du sa till mig när du levde: vi måste

stanna kvar här, i den här staden,

vi måste vara de som stannar och ser allt, du och jag,

och sedan på bussen,  
kvinnan oerhört stora läppar, de sluddrar till varandra  
ALLA VAR BARN EN GÅNG  
SOLEN LYSER ÖVER OSS  
PÅ NATTEN SAMMA MÅNE  
din syster berättade historier från  
lång väg bakåt i tiden när vi stod och läste dikter, du kastade  
köttfärs,  
jag bar på ett kors,  
och en annan gång, i ett stort tält,  
du sjöng Agnetha Fältskog i en mikrofon,  
de trodde de skulle få dikter, de fick ... jag vet inte ...  
det är inte många från den tiden på begravningen ...  
kanske var de arga på dig eller du på dem eller så ...  
vi är ju halta och lytta ...  
förvirrade ...  
men din familj, så fin, jag blev glad att se dem ...  
vi står här, vi tyckte om dig ...  
fuck det jävla knarket ...  
kan inte formulera det annorlunda

## NATT

glidande natt var är vi nu glidande natt  
stillsamt genom mörkret  
långt under mig går människor omkring  
jag betalar med en plastbit  
hålet inuti dig går in i ett annat hål  
jag fann en plastbit på golvet  
under golvet det förgängliga bagaget  
hålet i dig promenerar in i ett annat hål  
bort till toaletten och tillbaka  
jag betalar med blommor  
undanglidande jord  
min mamma har Alzheimer  
undanglidande landskap städer  
jag betalar med skalbaggar  
jag betalar med skuggor  
alla väskorna fulla av spindlar

## SNART BLIR TASSARNA MJUKARE

jag läser dina brev till min pappa idag  
jag tänkte att jag skulle inte göra det  
men tiden gick, jag kunde inte slänga dem  
jag läser ett av dem och tänker på  
vägarna du gick, vägarna du inte gick  
och jag tänker på dimman som i morse  
som i morse låg över grusvägen här utanför  
och jag tänker på dig i rummet där du var då  
och jag tänker på dig i rummet där du är nu  
livet är så kort, hur många somrar har jag kvar  
igår såg jag en partiledardebatt, valet 1976  
ingen av dem lever längre, hur länge lever du  
du skriver i ett av breven om din utopi  
du skriver att utopi är grekiska, det betyder ideal  
men kan också betyda något som är helt omöjligt  
din utopi skulle vara att få komma och gå  
och det skulle inte finnas några måsten  
och du skulle aldrig behöva be om tillåtelse  
och kanske önskar jag nu, långt efteråt  
jag vet inte, kanske, att det kunde ha fått bli så  
att du kunde fått vara fri, göra som du ville  
komma och gå, inte fråga om lov  
bara vara hos oss när du hade lust, på besök  
nu matar du din katt, det är en leksakskatt  
du säger: snart blir tassarna ännu mjukare